

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๓๐๕๕/๒๕๖๒

ศาลฎีกา

วันที่ ๙ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ความอาญา

สำเนาถูกต้อง

ระหว่าง

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

โจทก์

(ว่าที่ร้อยตรีบุญฤทธิ์ แสนโท)
เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมปฏิบัติการ

จำสืบเอกอภิชาติ พงษ์สวัสดิ์

- 8 พ.ย. 2562 จำเลย

เรื่อง

ความผิดต่อประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ ความผิดต่อ

พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ลหุโทษ

โจทก์และจำเลย

ฎีกาคัดค้าน

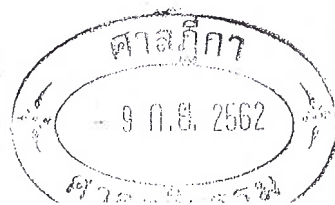
คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์

ลงวันที่ ๒๐ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

ศาลฎีกา

รับวันที่ ๑๒ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

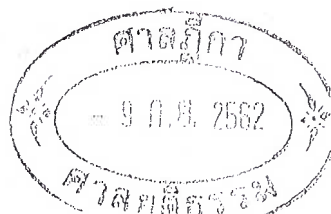
๐ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้ออกประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ เรื่อง ห้ามชุมนุมทางการเมือง ซึ่งห้ามมิให้ผู้ใดมั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมือง ใด ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ ๕ คน ขึ้นไป โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อให้สถานการณ์วุ่นวายกลับสู่ภาวะปกติโดยเร็ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวันหลังเที่ยง จำเลยกับพวกอีกประมาณ ๕๐๐ คน ที่หลบหนี ยังไม่ได้ตัวมาฟ้อง มั่วสุมและชุมนุมคัดค้านการทำการรัฐประหารของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ โดยจำเลยกับพวกชูป้ายข้อความว่า “ไม่ยอมรับอำนาจเถื่อน” ต่าท่อ ไร่ห้องเจ้าหน้าที่ที่ รักษาความสงบเรียบร้อยบริเวณหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร และปลุกระดม กลุ่มผู้ชุมนุมให้รวมชุมนุมมากขึ้น อันเป็นการชุมนุมมั่วสุมทางการเมือง และเป็นการฝ่าฝืน ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ มีลักษณะเพื่อให้เกิดความวุ่นวาย ในบ้านเมือง เจ้าพนักงานตำรวจจึงสั่งให้จำเลยกับพวกเลิกชุมนุมและมั่วสุมทางการเมือง อันมีลักษณะก่อให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมืองดังกล่าว แต่จำเลยกับพวกก็ไม่เลิกการชุมนุม และมั่วสุมทางการเมือง ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง อันเป็นการฝ่าฝืนและ

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มีเหตุและข้อแก้ตัวอันสมควร เหตุเกิดที่แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน

กรุงเทพมหานคร ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๘, ๑๑

ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ เรื่อง ห้ามชุมนุมทางการเมือง

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐, ๒๑๕ วรรคแรก, ๒๑๖ และ ๓๖๘ วรรคแรก

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว วินิจฉัยว่าการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย

โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง พิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น

อนุญาตให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง

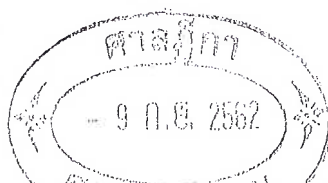
ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า การสอบสวนชอบด้วยกฎหมายแล้ว โจทก์มีอำนาจฟ้อง

พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้นและให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามคำสั่งหัวหน้า

คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและ

ความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก

- ๕ -

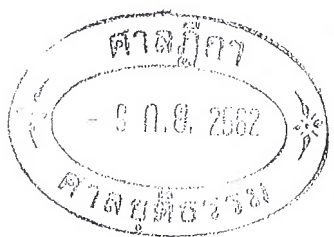
การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามคำสั่ง
 หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๓/๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อย
 และความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตาม
 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๖,๐๐๐ บาท โทษจำคุก
 ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ (ที่แก้ไขใหม่)
 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ (ที่แก้ไขใหม่)
 ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ลงโทษจำคุกจำเลย และให้ยกฟ้องโจทก์
 ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก เสียด้วย นอกจากนี้แก้
 ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์และจำเลยฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลย
 มีความผิดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๓/๒๕๕๘ เรื่อง การรักษา

สำหรับศาลใช้

ความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง และประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมาย

หลายบท ให้ลงโทษตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๓/๒๕๕๘

เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็น

กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐ จำคุก ๒ เดือน

และปรับ ๖,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ลงโทษจำคุกจำเลย และให้ยกฟ้องโจทก์ในความผิด

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก เสียด้วย นอกจากนี้แก้ไขเป็นไป

ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น เป็นกรณีศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๒ ปี

หรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อศาลอุทธรณ์ยังคงลงโทษจำเลย

ไม่เกินกำหนดดังกล่าว ย่อมห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ทั้งมิใช่กรณีศาลอุทธรณ์

พิพากษาแก้ไขมากและเพิ่มเติมโทษจำเลยที่จำเลยจะฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้ ดังนั้น คดีนี้

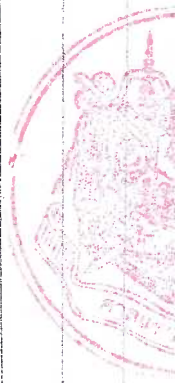
จึงห้ามโจทก์และจำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๑๙ และในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายนั้น ศาลฎีกาจะต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่

ศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความอาญา มาตรา ๒๒๒ ซึ่งศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงมาว่า เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม
 ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยกองทัพบก กองบัญชาการกองทัพไทย
 กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา
 ผู้บัญชาการทหารบก เข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศ จากสถานการณ์ความขัดแย้ง
 ทางการเมืองที่ก่อให้เกิดความรุนแรงขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เขตปริมณฑล และพื้นที่ต่าง ๆ
 ของประเทศในหลายพื้นที่ แต่รัฐบาลที่บริหารประเทศอยู่ในขณะนั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหา
 ให้เป็นผลสำเร็จได้ ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง
 การควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ ซึ่งไม่มีการต่อต้านขัดขึ้นจากประชาชนส่วนใหญ่
 ของประเทศ ตลอดจนหน่วยงานหรือองค์การใด ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน หรือแม้แต่
 คณะรัฐบาลที่รักษาการอยู่ในขณะนั้นก็ไม่อาจโต้แย้งขัดขวางการกระทำการยึดอำนาจ
 การปกครองประเทศและบริหารราชการแผ่นดินของคณะรักษาความสงบแห่งชาตินับตั้งแต่นั้น
 เป็นต้นมา วันเดียวกันนั้นพลเอกประยุทธ์หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติออกประกาศ
 คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๕/๒๕๕๗ เรื่อง การสิ้นสุดชั่วคราวของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ เรื่อง ห้ามชุมนุมทางการเมือง และฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗

เรื่อง การสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่อมาวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ก่อนเกิดเหตุจำเลยรับทราบข่าวจากการส่งต่อข้อความทางเฟซบุ๊กว่าจะมีการรวมตัวกันชุมนุม

ที่บริเวณหน้าหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครที่เกิดเหตุ เพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยกับ

การเข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และในวันเวลา

และสถานที่เกิดเหตุตามฟ้องจำเลยเข้าร่วมการชุมนุมดังกล่าวที่มีผู้ชุมนุมเกินกว่า ๑๐ คน

โดยจำเลยนำกระดาษที่เตรียมไว้ข้อความว่า "ไม่ยอมรับอำนาจเถื่อน" ชูประท้วงไม่เห็นด้วย

กับการเข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ อันเป็นการชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ

ที่มีจำนวนตั้งแต่ ๕ คน ขึ้นไป และเจ้าหน้าที่ทหารซึ่งปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย

ได้ควบคุมตัวจำเลยไว้ตามสำเนาบันทึกการควบคุมตัวเอกสารหมายเลข ๔ แล้วนำส่งตัวจำเลย

ต่อร้อยตำรวจโทชลิต มณีพราว พนักงานสอบสวนกองบังคับการปราบปรามดำเนินคดีนี้

ชั้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธตามสำเนาบันทีกคำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข ๑๓

สำหรับฎีกาของโจทก์ที่ว่า โจทก์ขอฎีกาคัดค้านเหตุผลในคำวินิจฉัยของ

ศาลอุทธรณ์ในประเด็นข้อเท็จจริงตามที่กล่าวต่อไปนี้ ... และว่าพยานหลักฐานของโจทก์

รับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งต้องห้ามฎีกาตามบทบัญญัติ
ดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

ส่วนฎีกาของจำเลยที่ ๑ ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๗/๒๕๕๗

ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นประกาศซึ่งออกโดยกลุ่มบุคคลซึ่งเข้ายึดอำนาจปกครอง
ประเทศโดยไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะ
เกิดเหตุ แม้มตรา ๔๗ รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๗ และมาตรา ๒๓๙
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ จะรับรองความชอบด้วยกฎหมายของ
ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ แต่บทบัญญัติดังกล่าวเป็นเพียงบทเฉพาะกาล
ซึ่งขัดกับมาตรา ๔ รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๗ และมาตรา ๔๔ รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามพันธกรณี
ด้านสิทธิมนุษยชนซึ่งย่อมนำรวมถึงกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิ
ทางการเมืองที่ประเทศไทยเป็นภาคีซึ่งรับรองเสรีภาพในการชุมนุมไว้ บทบัญญัติในการ
รับรองสิทธิเสรีภาพนี้ย่อมมีค่าบังคับเหนือกว่าบทเฉพาะกาล และจำเลยใช้สิทธิในการพิทักษ์

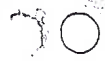

รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ รัฐธรรมนูญชั่วคราวแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ศาลอุทธรณ์เห็นว่ารัฐธรรมนูญดังกล่าวได้หมดสภาพบังคับเนื่องจากประกาศ คณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๕/๒๕๕๗ และที่ ๑๑/๒๕๕๗ ทำให้รัฐธรรมนูญสิ้นสุดลง และไม่มีสภาพบังคับแล้ว จะทำให้บทบัญญัติดังกล่าวไม่มีที่บังคับใช้เลย เพราะการพิทักษ์ รัฐธรรมนูญย่อมเกิดขึ้นในห้วงเวลาการยึดอำนาจเช่นเดียวกับวันเกิดเหตุ และที่จำเลยฎีกาว่า ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติยึดอำนาจปกครองและการบริหาร ราชการแผ่นดินได้เป็นผลสำเร็จ ไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่คู่ความยกขึ้นกล่าว ไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่รับรู้กัน อยู่ทั่วไป การนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและขาดความเป็นธรรมต่อ จำเลย คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงไม่มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งใด ๆ ให้มีผลบังคับได้ และประกาศหรือคำสั่งนั้นยังไม่มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยหลักกฎหมายย่อมมีผล บังคับนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปนั้น เป็นการโต้เถียงข้อเท็จจริงเพื่อนำไปสู่ ปัญหาข้อกฎหมาย ที่ศาลอุทธรณ์รับฟังข้อเท็จจริงมาว่า ไม่มีการต่อต้านขัดขืนจากประชาชน ส่วนใหญ่ของประเทศ ตลอดจนหน่วยงานหรือองค์กรใด ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน หรือ แม้แต่คณะรัฐบาลที่รักษาการอยู่ในขณะนั้นก็ไม่อาจโต้แย้งขัดขวางการกระทำการยึดอำนาจ

ศาลฎีกา
- ๙ ก.ธ. ๒๕๖๒ -
ศาลยุติธรรม

การปกครองประเทศและบริหารราชการแผ่นดินของคณะรักษาความสงบแห่งชาตินับตั้งแต่นั้น

เป็นต้นมา ดังนั้น การที่ศาลฎีกาจะวินิจฉัยปัญหาที่จำเลยฎีกาดังกล่าว ศาลฎีกาจะต้อง

วินิจฉัยข้อเท็จจริงว่าเป็นไปดังที่จำเลยอ้างหรือที่ศาลอุทธรณ์รับฟังมาหรือไม่เสียก่อน

เมื่อเป็นดังที่จำเลยอ้างแล้วผลทางกฎหมายจะเป็นไปดังที่จำเลยฎีกาหรือไม่ ฎีกาของจำเลย

จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๑๙ ดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

คงมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง

เนื่องจากการสอบสวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำเลยไม่เห็นฟ้องด้วยที่ศาลอุทธรณ์ไม่รับ

วินิจฉัยปัญหานั้น เห็นว่า ปัญหาในเรื่องอำนาจสอบสวนและอำนาจฟ้องของโจทก์นั้น

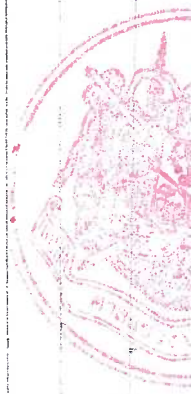
ศาลอุทธรณ์ได้เคยวินิจฉัยปัญหานี้มาแล้วในชั้นที่ศาลชั้นต้นพิพากษาครั้งแรกให้ยกฟ้องโจทก์

เนื่องจากเห็นว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง โดยศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า พนักงานสอบสวนกองบังคับการ

ปราบปรามมีอำนาจสอบสวนและโจทก์มีอำนาจฟ้อง และได้พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น

ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามรูปคดี แต่จำเลยไม่ได้ฎีกาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ดังกล่าว

ว่าไม่ถูกต้องแต่ประการใด ปัญหานี้จึงยุติไป จำเลยไม่อาจยกปัญหานี้ขึ้นอุทธรณ์ฎีกาได้อีก

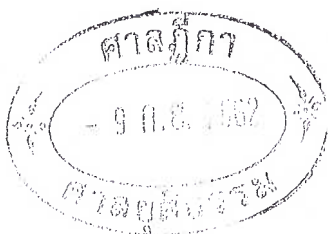

ที่ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาในครั้งหลังไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ข้อนี้ของจำเลยโดยเห็นว่าเป็นการ
ดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔
ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙
มาตรา ๔ นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาประการนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการที่สองว่า ประกาศคณะรักษา
ความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ เรื่อง ห้ามชุมนุมทางการเมือง สิ้นผลบังคับไปเนื่องจาก
มีพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑๓ สิงหาคม
๒๕๕๘ เป็นกรณีที่ถูกกฎหมายที่บัญญัติใหม่ในภายหลังบัญญัติว่าการชุมนุมทางการเมืองตั้งแต่
๕ คน ขึ้นไป ไม่เป็นความผิด จึงเป็นการยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ จำเลยจึงไม่มีความผิดอีกต่อไปนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติการชุมนุม
สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓ บัญญัติว่า “พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การชุมนุม
สาธารณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) การชุมนุมเนื่องในงานพระราชพิธีและงานรัฐพิธี
- (๒) การชุมนุมเพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนาหรือกิจกรรมตามประเพณี

หรือตามวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น

(๓) การชุมนุมเพื่อจัดแสดงมหรสพ กีฬา ส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือ

กิจกรรมอื่นเพื่อประโยชน์ทางการค้าปกติของผู้จัดการชุมนุมนั้น

(๔) การชุมนุมภายในสถานศึกษา

(๕) การชุมนุมหรือการประชุมตามขบัตบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือการประชุม
สัมมนาทางวิชาการของสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่มีวัตถุประสงค์ทางวิชาการ

(๖) การชุมนุมสาธารณะในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือ
ประกาศใช้กฎอัยการศึกและการชุมนุมสาธารณะที่จัดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการหาเสียงเลือกตั้ง
ในช่วงเวลาที่มีการเลือกตั้ง แต่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

ดังนี้ เมื่อปรากฏว่าขณะเกิดเหตุคดีนี้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒/๒๕๕๗

เรื่อง การประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วประเทศ ตามเอกสารหมาย ล.๔ ให้ใช้กฎอัยการศึก

ทั่วประเทศตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไป ประกาศ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ เรื่อง ห้ามชุมนุมทางการเมือง ซึ่งออกโดย

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติกฎอัยการศึกพุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๑

๓๐ (๓๑ พ.)

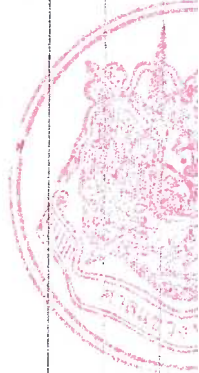

สำหรับศาลใช้

- ๑๓ -

เป็นการประกาศห้ามชุมนุมทางการเมืองในระหว่างเวลาที่มีประกาศใช้กฎอัยการศึก
 การที่จำเลยกับพวกชุมนุมทางการเมืองตามฟ้องเป็นการชุมนุมทางการเมืองในระหว่างเวลา
 ที่มีประกาศใช้กฎอัยการศึกจึงเป็นเรื่องนอกเหนือไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติดังกล่าว
 มาตรา ๓ (๖) ไม่มีกรณีที่จะถือว่าประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗
 เรื่อง ห้ามชุมนุมทางการเมือง ได้ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติดังกล่าว ฎีกาของจำเลย
 ประการนี้ก็ฟังไม่ขึ้น

สำหรับคำร้องของจำเลยที่อ้างว่า ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ปรากฏว่า
 เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้อาศัยอำนาจตามความ
 ในมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ออกคำสั่งหัวหน้า
 คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๒/๒๕๖๑ เรื่อง การให้ประชาชนและพรรคการเมือง
 ดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๗) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
 ที่ ๓/๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ลงวันที่ ๑ เมษายน
 ๒๕๕๘ เฉพาะในข้อ ๑๒ ซึ่งเป็นการยกเลิกความผิดฐานมั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ
 ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลย และเป็นการยกเลิก

ศาลฎีกา
 - 9 ก.ย. 2562

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๔ -

ความผิดฐานมั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมืองตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗/๒๕๕๗
 ที่โจทก์ฟ้องจำเลย การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดตามกฎหมายที่ขอให้ลงโทษอีกต่อไป
 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ ที่บัญญัติให้จำเลยพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด
 เนื่องจากกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังบัญญัติให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป และ
 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ ที่บัญญัติหลักว่า บุคคล
 ไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดและ
 กำหนดโทษไว้ จึงขอให้ยกฟ้องนั้น เห็นว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๖๑
 นอกจากประกาศ ข้อ ๑ ให้ยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘
 เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๘
 เฉพาะในข้อ ๑๒ ดังที่จำเลยกล่าวอ้างแล้ว แต่ยังระบุในข้อ ๒ ว่า การยกเลิกประกาศและ
 คำสั่งตามข้อ ๑ ไม่กระทบกระเทือนถึงการดำเนินคดี การดำเนินการ หรือการปฏิบัติตาม
 ประกาศหรือคำสั่งที่ได้กระทำไปก่อนการยกเลิกโดยคำสั่งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับเหตุผลที่มีการ
 ออกคำสั่งว่า มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๑

ศาลฎีกา
 - ๑ ก.ธ. ๒๕๖๗

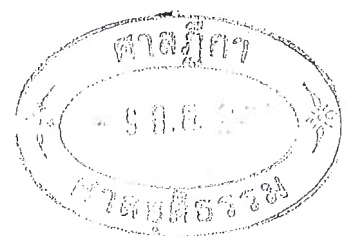
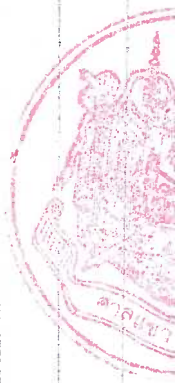
○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๕ -

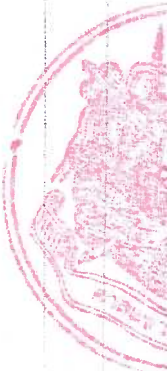
และมาตรา ๑๗๓ บัญญัติให้ระยะเวลาในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งและวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง ให้นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีผลใช้บังคับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการหาเสียงเลือกตั้งให้เริ่มกระทำได้ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีผลใช้บังคับ และโดยที่ได้มีการดำเนินการตามข้อ ๘ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๓/๒๕๖๐ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติ พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกกฎหมาย ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ อันเป็นอุปสรรคต่อการเข้าสู่กระบวนการเลือกตั้งของพรรคการเมืองแล้ว และจะมีการประกาศพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเร็ววันนี้จึงเป็นที่แน่ชัดว่าจะมีการเลือกตั้งในระยะเวลาอันใกล้ ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านที่มีความสำคัญต่ออนาคตของประเทศ ประชาชนจึงควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกพรรคการเมืองเพื่อเข้าไปบริหารประเทศได้อย่างอิสระและเสรี และควรที่พรรคการเมืองจะสามารถรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเพื่อนำเสนอนโยบายที่ใช้ในการบริหารประเทศต่อประชาชนได้ อันเป็นวิถีทางการปกครองในระบอบ

ประชาธิปไตยตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ จึงสมควรดำเนินการเพื่อให้ประชาชนและพรรคการเมืองสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้ในช่วงที่จะมีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีคำสั่งดังกล่าว ซึ่งจากเหตุผลนี้แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ของประเทศไทยสมควรให้ประชาชนมีการชุมนุมทางการเมืองได้แล้ว จึงยกเลิกคำสั่งที่มีผลเป็นการห้ามชุมนุมทางการเมือง แต่ไม่ได้มีเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ที่จะให้ยกเลิกความผิดที่ได้มีการห้ามและกระทำไปในช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสมตามประกาศหรือคำสั่งเดิมแต่อย่างใด

ดังนั้น เมื่อจำเลยกระทำความผิดตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๓/๒๕๕๗ เรื่อง ห้ามชุมนุมทางการเมือง และได้มีการดำเนินคดีแก่จำเลยไปก่อนแล้ว แต่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ซึ่งมีบทลงโทษที่เบาว่าและเป็นคุณแก่จำเลย อันเป็นการดำเนินคดีแก่จำเลยตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่จำเลยกระทำความผิด ประกาศดังกล่าวจึงไม่กระทบกระเทือนถึงการดำเนินคดีแก่จำเลยในคดีนี้ ซึ่งเป็นกรณีที่มีการบัญญัติกฎหมายไว้เป็นอย่างอื่นตามมาตรา ๑๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงไม่อาจนำประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ การลงโทษจำเลยในคดีนี้จึงเป็น

๗๐ (๓๑ พ.)

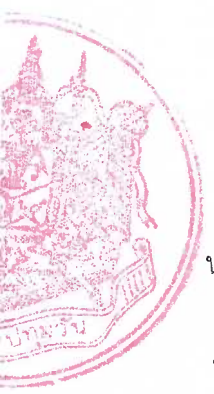

สำหรับศาลใช้

- ๑๗ -

การลงโทษตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่การกระทำของจำเลยนั้นบัญญัติเป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ แล้ว กรณีไม่ได้เป็นไปดังที่จำเลยยื่นคำร้อง ให้ยกคำร้องของจำเลย

พิพากษายืนและยกฎีกาของโจทก์.

- นายสันต์ชัย ล้อมฉัตรรัตน์
- นายอาเล็ก จรรยาทรัพย์กิจ
- นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์

ดง 11032424

- 8 พ.ศ. 2562

มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงาน
ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร

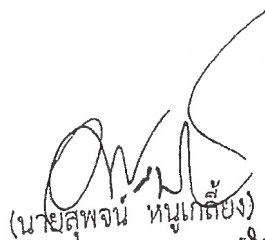
เรื่อง อนุมัติโครงการส่งเสริมอาชีพการเกษตร
ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

นายสมชาย ใจดี

ผู้อำนวยการศูนย์

จังหวัด...

...

(นายสมชาย ใจดี)
ผู้อำนวยการศูนย์

ดง 11032424

ดง 11032424

ดง 11032424